

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 610. — 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1888. ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 662

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ὑπὸ
Α. Ν. Βερναρδάκη.
Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ
μετάφρασις Χ. Α.
Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΧΥΡΩΜΑΤΟΣ.
ΥΓΙΕΙΝΗ, Ο ΦΟΒΟΣ.
Η ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙ-
ΣΙΟΙΣ.
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ.
ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.
ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἑσωτερικὴ διακόσμησις τοῦ Ζαππείου ἐξακολουθεῖ δραστηρίως, σχεδὸν δ' ἅπασα: αἱ προθήκαι εἰς ἤδη ἔτοιμοι πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐκθεμάτων, ἅτινα καταφθάνουσιν ἄφθονα ἐκ τῶν διαφόρων πόλεων τοῦ κράτους. Ἡ ἐπιτροπὴ πεποιθεῖται ὅτι θὰ ἔχη τὸν κατάλληλον χρόνον πρὸς εὐπρόσωπον ἔκθεσιν τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, παρήγγειλε τηλεγραφικῶς ἀπάσαις ταῖς ἐπιτροπαῖς ὅπως μὴ αὐσώσι δεχόμενα ἐκθέματα μέχρι τῆς 15 ἔλευσομένου Σεπτεμβρίου. Τὸ τοιοῦτο δὲ καθιστᾷ γνωστὸν καὶ τοῖς ἐν Ἀθήναις δηλώσασιν ἐκθέταις τοῖς καθυστεροῦσιν ἔτι, διότι πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ ἔνεκα τῆς τυπώσεως τοῦ καταλόγου πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἔνεκα τῶν ἀναγκῶν τῆς διακοσμήσεως οὐδὲν ἔκθεμα θὰ γίνεται δεκτὸν ἐν τῷ μεγάρῳ.

Ἡ τοποθέτησις τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν συρμάτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἤρξατο ἐν τῷ μεγάρῳ πρὸ δεκαπενθημερίας ὑπὸ ἐιδικῶν μηχανικῶν καὶ ἐργατῶν ἀφικομένων ἐκ Παρισίων.

Ὁ παρ' ἡμῖν καλλιτέχνης κ. Ν. Λύτρας τῇ παρακλήσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐσχεδίασε τὸν τύπον τῶν ἀπονεμηθησομένων διπλωμάτων. Τὸ ἔργον κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀξιωθέντων νὰ ἐξετάσῃ τοῦτο κρίνεται ἄριστον, καὶ ἔλλον νὰ τιμῆσῃ τὴν ἀναγεννωμένην ἑλληνικὴν καλλιτεχνίαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας ἀπόκειται διπλωμα ἐπὶ περναμένης τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, ἐκδο- μένον ὑπὸ Ροβέρτου τοῦ Ταραντίου. Τοῦ διπλώματος τούτου, οὐ ἀγνωστον ἦν τὸ περιεχόμενον, μὴ ἐπιτευχθεῖσας τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ ἔνεκα τῆς φθορᾶς τῆς περναμένης, τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρίας ἀνέθηκε τὴν μελέτην εἰς τὸν μεσαιωνοδύτην κ. Ἰω. Ῥωμανὸν γυμνασιάρχην ἐν Κερκύρα, ἀπὸ μακροῦ χρόνου εὐδοκίμως ἀσχολούμενον εἰς τὴν ἐξερέ- νησιν τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἡ-

πεῖρου. Οὗτος δὲ μετ' ἀγάπης πολλῆς ἀσχοληθεὶς εἰς τὸ ἔργον, συνέταξε πραγματείαν περὶ αὐτοῦ, δημοσιευθησαμένη ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ λατινιστοῦ γεγραμμένου ἐγγράφου τούτου, οὐ ἡ ἀνάγνωσις περιεῖχε δυσκολίας ἱκανὰς νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ἀπόγνωσιν καὶ τοὺς μάλιστα ἐγκαρτεροῦντας εἰς τὰς τοιαύτας σπουδὰς, κατεδείχθη ὅτι ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ ὑπερβάλλει πᾶσαν προσδοκίαν. Διότι δι' αὐτοῦ μέγα ἐπιχέεται φῶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Κερκύρας ἐν ἐποχῇ σκοτεινοτάτῃ, πολλὰ δὲ περιερίοτατα ἐξ αὐτοῦ ἐξάγονται, διακλιθόντα τὰς ἐρεῦνας καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἠορῆ ὅστις εἶχε γνώσιν τοῦ ἐγγράφου. Διαλαμβάνει δὲ τὸ διπλωμα κυρίως περὶ προνομίων, χορηγηθέντων ὑπὸ τοῦ δεσπότη τοῦ Ἡπείρου Μιχαὴλ τοῦ Β' εἰς τριακονταετρεῖς ἱερεῖς τῆς ἐποχῆς Κερκύρας, ἅτινα ἐνίοτε παρεβιάζοντο ὑπὸ τῶν διοικητῶν, οὐ ἔνεκα ἠναγκάζοντο οἱ ἱερεῖς νὰ καταφεύγωσι κατὰ καιροῦς πρὸς τοὺς Ταραντίους ἡγεμόνας, τοὺς δεσπότης τῆς χώρας, ἵνα λαμβάνωσι τὴν ἐπιχώρῳσιν τῶν προνομίων.

Ἐδημοσιεύθη ἄρτι τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ θ' τόμου τοῦ ὑπὸ τῆς ἐν Λονδίῳ ἑταιρίας πρὸς προαγωγήν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐκδιδομένου περιοδικοῦ συγγράμματος (The journal of Hellenic Studies), μεταρρυθμισθέντος ἐπὶ νέων ἔλων βίσεων. Ἀπὸ τοῦδε τὸ περιοδικὸν τοῦτο θὰ ἐκίδεται εἰς σχῆμα μείζον, ὅμοιον πρὸς τὸ τῆς Ἑστίας, οἱ δὲ πρότερον ἐν ἰδιαιτέροις τεύχεσιν εἰς φύλλον δημοσιευόμενοι πίνακες θὰ συρρίπτωνται μετὰ τοῦ κειμένου πρὸς πλείονα εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστῶν. Τὸ ἀνὰ χεῖρας τεύχος περιεῖχει ὕλην κατὰ προτίμησιν ἀρχαιολογικὴν, καὶ δὴ: 1) Διατριβὴν τοῦ Cecil Smith περὶ δύο γραφῶν ἀγγείων ἀπαικωνίζουσῶν θυσίας, μετὰ δύο πινάκων. 2) Περὶ παραστάσεως τοῦ Ἐκτορος καὶ τῆς Ἀνδρομάχης ἐπὶ ἀρχαίου ἀγγείου μετὰ πίνακος ὑπὸ P. Gardner. 3) Μετρολογικὰς σημειώσεις ὑπὸ W. Ridgeway. 4) Περὶ τινῶν μουσείων τῆς Βορείου Εὐρώπης μετὰ πίνακος ὑπὸ L. R. Farnall. 5) Περὶ παραστάσεως χωρῶν καὶ πόλεων ὑπὸ τῆς ἀρχαίας τέχνης μετὰ πίνακος, ὑπὸ P. Gardner. 6) Περὶ τινῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὑπὸ J. T. Bend. 7) Ἀνεκδότον ψήφισμα τοῦ δήμου Αἰσαταῶν ἐν Λυκίᾳ ὑπὸ E. L. Hicks. 8) Ἀνεκδότον ἐπιγραφήν Ἀνάφης, μνημονεύουσαν ἕνωστον τῶς ὄνομα τεχνίτου, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. 9) Τὸ δευτέρον μέρος τῆς ἱστορικῆς πραγματείας τοῦ J. B. Bury περὶ τῶν Λομβαρδῶν καὶ Ἐνετῶν ἐν Εὐρώπᾳ ἀπὸ τοῦ 1340—1470. 10) Ἀρχαιολογικὰς εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος (1887—1888) ὑπὸ Harrison, καὶ 11) βιβλιογραφίαν. Πλὴν τῶν πινάκων τὸ τεύχος κοσμεῖται καὶ διὰ πολλῶν εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν αἷς καὶ ἀπεικονίσεις τινῶν τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει τελευταῖον γενομένων ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων.

Τύποις Τεϋθνέρου ἐξεδόθησαν ἐσχάτως ἐν Λειψίᾳ διάφορα πλείστον λόγου ἄξια πονήματα, ἐξ ὧν μνημονεύομεν: 1) τὰς πρὸς τιμὴν τοῦ κλεινοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλολογίας Ὀθωνος Ῥίβερ (οὐ τὰ μαθήματα ἤκουσεν ἄλλοτε καὶ ὁ διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου) ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ συνταχθεῖσας φιλολογικὰς διατριβὰς ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τῆς ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαικῆς ἀρχαιότητος: 2) τὰ ἑλληνολατινικὰ καὶ λατινοἑλληνικὰ γλωσσάρια ὑπὸ Γέτζ καὶ Γούνδερμαν: 3) τὰ ἀποσπάσματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων παραδιογράφων ὑπὸ Βράντ: 4) τὸν Δεινάρχου τοῦς τρεῖς σωζόμενους λόγους ὑπὸ Βλάς: 5) τὴν «ἑλληνικὴν σημασιολογίαν» ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ἐχτ: 6) τὸν πρῶτον τόμον τῶν Ἡθικῶν τοῦ Πλουτάρχου, κριτικῆ ἐπιστάσις Γ. Ν. Βερναρδάκη.

Τὸ ἀντιλισυκοῦν Ἰνστιτοῦτον τοῦ Παστέρ, διὰ κοινῶν ἐργῶν ἀνεγειρόμενον, οἰκοδομεῖται ἐν Παρισίοις, δὲ ἐγκαινισθῆναι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Τὸ ἀμφιθέατρον, ὅπου θὰ γίνωνται αἱ παραδόσεις καὶ αἱ δημόσιοι διαλέξεις, κείται ἐν τῷ ἰσογαίῳ. Ἐκαστος τῶν ἀκροατῶν θὰ ἔχη πρὸ αὐτοῦ μικρὸν ἐπιτικλινεῖς γραφεῖον καὶ τὰ χρήσιμα πρὸς γραφήν. Εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον ἐγκαθίσταται ἡ διεύθυνσις, τὸ συμβούλιον τοῦ καταστήματος καὶ αἱ διάφοροι διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι. Ὅπισθεν τοῦ κυρίου οἰκοδομηματος θὰ ὑπάρχωσι,